

Posudek na bakalářskou práci Evy Raymanové *Proměny masopustních tradic v obci Strání v letech 1986–2016 ve vzpomínkách obyvatel obce*

Téma, které si vybrala pro svou bakalářskou práci Eva Raymanová, představuje výrazný fenomén tradiční kultury přežívající do současné doby. Autorka zvolila pro svůj výzkum metodu v podstatě orálně historickou – rozhovory s pamětníky za účelem zmapování netoliko historických proměn tradice v její lokální podobě, ale i toho, jak tyto proměny samotní obyvatelé vnímají.

Text je zarámován obecnými kapitolami o významu masopustu a o tanci „pod šable“, který představuje jeden z nejvýraznějších projevů fašankových oslav ve Strání. Jádrem práce je pátá kapitola, která nese název *Empirická část*. Zde představuje autorka výsledky výzkumu a řeší hlavní výzkumné otázky – zejména, nakolik se na podobě fašankových oslav odráží politické změny let 1989, 1993 a 2004. Zvláštní pozornost věnuje Festivalu masopustních tradic Fašank, který byl v obci založen roku 1987.

Z historického hlediska jistě nepřekvapí, že rozdělení Československa a vstup do Evropské unie, nehrály ve vývoji lokální tradice prakticky žádnou roli. Pád komunistického režimu v roce 1989 představoval naproti tomu zásadní socio-kulturní předěl odrážející se výrazným způsobem v každodennosti obyvatel.

Možná ale vůbec nejzajímavější otázkou je, nakolik se na podobě fašankové tradice podepsalo právě založení festivalu. Eva Raymanová této otázce věnuje značnou pozornost. Z hlediska této důležité otázky je trochu škoda, že zkoumané období je ohraničeno právě rokem 1986, což je pouhý jeden rok před založením festivalu. Sama od sebe se tu nabízí řada dalších námětů. Jak byl fašank organizován do té doby? Z popisu se zdá, že založení festivalu přispělo k oživení tradice a přineslo převážně klady. Dá se však předpokládat, že by se při širší historické perspektivě a hlubším pohledu mohly najít i konkrétní aspekty a charakteristiky, které se novou organizovaností vytrácí.

Navrženou otázku chápu spíše jako námět pro autorku, jak případně uchopit své další práce na toto či obdobná témata, nikoliv jako výhradu. Rozhodnutí omezit sledované období pouze na posledních 30 let a nikoliv na výrazně širší perspektivu vnímám jako pozitivní a umožňující uchopit téma v odpovídající hloubce.

Za důležitý výsledek práce považuji dále zjištění o tom, jak se na podobě masopustní občůzky podepsaly změny v kultuře bydlení, nebo konstatování, že do muzikantského doprovodu fašanců se nově připojují dívky v mužském kroji. Zajímavé jsou také pasáže, kde se autorka věnuje problematice zájmu o kroje, ať už jde o získávání starých krojů, či o snahu některých žen se naučit kroje vyšítvat.

Obecně lze říci, že práce je dobře metodologicky zvládnuta a řeší zkoumanou otázku odpovídajícím způsobem.

Dílčí výhrady lze mít snad k některým vedlejším kapitolám či k názvům kapitol. Například název páté kapitoly (*Empirická část*) by bylo snad lépe použít jako podtitul a název zvolit s ohledem na obsah.

Matoucí je jistě název čtvrté kapitoly (*Charakteristika zkoumané oblasti*). Není totiž na první pohled zřejmé, že slovo „oblast“ je použito ve významu zeměpisném a nikoliv abstraktnějším (např. tématická oblast). Název *Obec Strání* by byl jednodušší a z hlediska informovanosti čtenáře hodnotnější. Vynořuje se v této souvislosti obligátní problém, s nímž mají problém i mnozí renomovaní odborníci, jak organicky propojit kapitoly o širším kulturně historickém kontextu se samotným jádrem úzce zaměřené práce. Důvod pro zařazení kapitol věnujících se jednak obecné charakteristice masopustu v evropské a české kultuře a jednak historickému popisu obce Strání lze však jistě pochopit.

Celkově se domnívám, že práce Evy Raymanové odpovídá nárokům, jaké by měly být kladeny na bakalářskou práci. Přes určité dílčí výhrady, které zde byly vzneseny, doporučuji práci celkově hodnotit jako výbornou.